

บทที่ 2

ข้อตกลงเปิดเจรจาเสรีทางการค้าระหว่างไทยและอสเตรเลีย

รัฐบาลไทยได้ลงนามเปิดเสรีทางการค้าระหว่างไทยและออสเตรเลียหรือ TAFTA (Thai - Australia Free Trade Agreement) ซึ่งเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2548 ในส่วนของสิทธิประโยชน์ที่ไทยได้รับจากการเปิดเสรีทางการค้ากับอสเตรเลีย ได้แก่:

- การลดหย่อนภาษีนำเข้าสินค้าจากไทย (โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ลดภาษีเป็นร้อยละ 0 ทันที กลุ่มที่ลดเป็นร้อยละ 0 ภายใน 5 ปี และกลุ่มที่ลดเป็นร้อยละ 0 ภายใน 6-10 ปี)

สินค้ากลุ่มที่ 1 ลดภาษีศุลกากรเป็นร้อยละ 0 กันทั้ง

สินค้ากลุ่มนี้จะลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ทันทีหลังความตกลงมีผลบังคับใช้ (1 มกราคม 2548) โดยมีทั้งสินค้าเกษตรและสินค้าอุดหนากรรม อย่างไรก็ตาม สินค้าจำนวนมากของอสเตรเลียมีภาษีเป็นร้อยละ 0 หรือภาษีค่อนข้างต่ำอยู่แล้ว

ตัวอย่างสินค้าในกลุ่มนี้ได้แก่

- สินค้าเกษตร:** ได้แก่ ผักสด ผักแห้ง ผักกระปองและแปรรูป ผลไม้กระปองและแปรรูป น้ำผลไม้กระปอง พาสตา อาหารปูจุ่งแต่งอื่นๆ ผลไม้สดและแห้ง ถุง อาหารทะเลสด ชา กาแฟ เครื่องเทศ รัญพืช น้ำดื่ม และขนมจากน้ำดื่ม โกโก้และของปูจุ่งแต่งจากโกโก้ ของปูจุ่งแต่งจากธัญพืชและนม ยาสูบและผลิตภัณฑ์ที่ใช้แทนยาสูบ เป็นต้น
- สินค้าอุดหนากรรม:** ได้แก่ สินware รถยนต์นั่งขนาดเล็ก รถปิกอัพ แซมพู เครื่องสำอางและบำรุงผิว โทรศัพท์มือถือ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า ผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ เครื่องประดับแท้และเทียม เก้าอี้ หินและของทำด้วยหิน ปูนขาว ซีเมนต์ เครื่องเพลิงที่ได้จากแร่ น้ำมัน ไม้และของทำด้วยไม้ เช่น กระดาษและเยื่อกระดาษ หนังสือและสิ่งพิมพ์ อุปกรณ์เนียมและของทำด้วยอุปกรณ์เนียม นาฬิกาและส่วนประกอบ และของเล่น เป็นต้น

สินค้ากลุ่มที่ 2 ลดภาษีศุลกากรเป็นร้อยละ 0 ภายใน 5 ปี

สินค้ากลุ่มนี้ ออสเตรเลียจะทยอยลดภาษีให้เหลือร้อยละ 0 ภายใน 5 ปีหลังจากความตกลงมีผลบังคับใช้หรือมีผลภายในปี พ.ศ. 2553 (ปี ค.ศ. 2010) สินค้าในกลุ่มนี้เป็นสินค้าอุดหนากรรม ตัวอย่าง เช่น เครื่องกัมพ์ เม็ดพลาสติก สนูฟ สีปูจุ่งแต่งที่ใช้หักล้าง เทียน กระสอบและถุงไวนิลบรรจุ รองเท้าและชั้นส้วน ชั้นส่วนยานยนต์ เหล็กขี้นรูปต่างๆ ผลิตภัณฑ์เหล็ก เครื่องปรับอากาศ เครื่องรับวิทยุ ยางรถยนต์ ถุงมืออย่าง เพอร์ฟูมและชั้นส่วน เครื่องกัมพ์ เม็ดเตล็ด ฝ้าย เส้นใยยาวและใยสันประดิษฐ์ สักหลาด และผ้าไม่ทอ แก้วและเครื่องแก้ว เครื่องจัก อุปกรณ์เล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์กีฬาและกีฬา เป็นต้น

ทั้งนี้ สินค้าบางชนิดจะลดลงเหลือร้อยละ 5 ในปี 2548 และบางสินค้าจะทยอยลดเหลือร้อยละ 9 ในปี 2548 ลดเหลือร้อยละ 8 ในปี 2551 และลดเหลือร้อยละ 0 ในปี 2553

สินค้ากลุ่มที่ 3 ลดภาษีศุลกากรเป็นร้อยละ 0 ภายใน 6-10 ปี

รัฐบาลออกสตูารเลียดไทยลดภาษีสินค้าในกลุ่มที่ 3 ให้เหลือร้อยละ 0 ภายใน 6-10 ปีหลังจาก ความตกลงมีผลบังคับใช้ คือ ปี พ.ศ. 2554-2558 (หรือปี ก.ศ. 2011-2015) สินค้าในกลุ่มนี้ครอบคลุม เอกพาร์สินค้าอุตสาหกรรม ตัวอย่างเช่น เสื้อผ้าสำเร็จรูปและสิ่งทอ ผลิตภัณฑ์พลาสติก เป็นต้น โดย เสื้อผ้าสำเร็จรูปและสิ่งทอจะลดภาษีเหลือร้อยละ 12.5 ในปี 2548 และลดเหลือร้อยละ 5 ในปี 2553 สำหรับผลิตภัณฑ์พลาสติกจะลดภาษีเหลือร้อยละ 12.5 ในปี 2548 และลดเหลือร้อยละ 5 ในปี 2553 จากนั้นลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ในปี 2558

นอกจากสินค้า 3 กลุ่มดังกล่าวข้างต้นแล้ว สินค้าบางรายการจะถูกควบคุมปริมาณการนำเข้า (หรือที่เรียกว่า มาตรการป้องกันพิเศษ) กล่าวคือ หากมีการนำเข้าเกินกว่าปริมาณที่กำหนดไว้ในความ ตกลง ผู้นำเข้าจะต้องชำระภาษีศุลกากรในอัตราเดิม ตัวอย่างของสินค้าที่อยู่ภายใต้มาตรการป้อง กันพิเศษ ได้แก่ ทุนกระปอง สับปะรดแปรรูปและน้ำสับปะรด (ลดภาษีเหลือร้อยละ 2.5 ในปี 2548 และ เหลือร้อยละ 0 ในปี 2551) บริษัทการนำเข้าได้แสดงไว้ในตารางที่ 2

2. การเบ็ดเตล็ดให้ผู้ประกอบการไทยสามารถไปลงทุนใน kosstero เลยได้โดยไม่ต้องขอความ เห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาการลงทุนของต่างชาติ (Foreign Investment Review Board - FIRB) ในกรณีที่ลงทุนต่ำกว่า 10 ล้านเหรียญอสเตรเลีย ส่วนในกรณีที่เกินจะต้อง ดำเนินการขออนุมัติจาก FIRB ก่อนจะดำเนินการได้
3. การอนุญาตให้ชาวไทยไปทำงานใน kosstero เลยได้สัญญารับ遣返 โดยไม่ต้องผ่าน Labor Market Test การเจรจาเสรีทางการค้าได้ส่งผลให้ผู้ประกอบการขอสตูารเลียได้โดยไม่ต้องดำเนินการในขั้นตอน Labour Market Test และสามารถว่าจ้างชาวไทยที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามที่ต้องการทำงาน ได้คราวละไม่เกิน 4 ปี และสามารถต่ออายุได้ไม่เกิน 10 ปี ซึ่งใช้กับกรณีที่ไปทำงานให้กับ ธุรกิจของไทยที่ไปตั้งสาขาใน kosstero เลย ส่วนกรณีที่เข้าไปทำงานกับธุรกิจใน kosstero เลยจะ เข้าไปทำงานได้คราวละ 3 ปี
4. ความร่วมมือด้านการค้าเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ เช่น การ จัดตั้งคณะกรรมการด้านมาตรฐานรายเพื่อแก้ไขปัญหาของสินค้าที่ติดมาตรฐานสุข อนามัยพิเศษและสัดส่วน มาตรฐานตอบโต้การทุ่มตลาดพานิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

กฎเกณฑ์เรื่องแหล่งกำเนิดสินค้าของประเทศไทย

สินค้าส่งออกของไทยที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลง TAFTA จะต้องเป็นสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยโดยต้องมีคุณสมบัติตามกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) ตามรหัสสินค้า 4 หรือ 6 พิกัด ตามหมายเหตุ 4.1 ในความตกลงการค้าเสรีไทย-อสเตรเลีย (FTA text) ประเด็นสำคัญที่ระบุไว้หมายเหตุ 4.1 สามารถสรุปได้ดังนี้

- (1) กฎการผลิตของสินค้าที่ได้จากธรรมชาติ (Wholly Obtained Goods) สินค้าเกษตรส่วนใหญ่มีกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าว่าจะต้องเกิดขึ้นในประเทศไทยทั้งหมด
- (2) กฎการเปลี่ยนพิกัด (Change of Tariff Classification) สินค้าส่งออกของประเทศไทยจะถูกกำหนดให้เป็นสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดของสินค้าจากประเทศก็อตอเมื่อสินค้านั้นผ่านการแปรรูปจนกระทั่งทำให้พิกัดของสินค้าเปลี่ยนแปลงไปจากพิกัดของวัตถุดิบที่นำเข้า ซึ่งโดยทั่วไปพิกัดของสินค้าจะพิจารณาจากการหัสดินค้า Harmonized System (HS) ในความตกลงการค้าเสรีไทย-อสเตรเลีย มีการเปลี่ยนแปลงพิกัดที่ใช้ 2 ระดับคือ การเปลี่ยนประเภทพิกัด (CTH) และการเปลี่ยนประเภทพิกัดโดยย่อ (CTSH)
- (3) กฎสัดส่วนมูลค่าต่อภัณฑ์ภายในประเทศ (Regional Value Content : RVC) โดยสัดส่วนมูลค่าภัณฑ์ส่วนใหญ่ที่ร้อยละ 40 หรือ 45 ของสินค้าส่งออกตามราคา FOB
- (4) กฎอื่นๆ เช่น วัสดุบรรจุภัณฑ์หรือเครื่องบรรจุภัณฑ์ (พิกัดเดียวกับสินค้า) ซึ่งใช้บรรจุสินค้าสำหรับขายปลีกจะไม่นำมาคำนวณในการพิจารณาแหล่งกำเนิดสินค้า

มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช้ภาษี

มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช้ภาษี (NTB - Non Tariff Barrier) เป็นข้อบังคับที่นำมาใช้ในการค้าระหว่างประเทศ ในส่วนของข้อตกลงในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช้ภาษี ซึ่งรัฐบาลออสเตรเลียได้นำมาใช้มีดังนี้

- (1) มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (AD - Anti-Dumping Measures)
ปัจจุบันของออสเตรเลียยังคงใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าหลายประเภท เช่น สินค้าในกลุ่มสับปะรด น้ำสับปะรดเข้มข้น ผลิตภัณฑ์ปูนซีเมนต์ สินค้าที่ผลิตจากพลาสติก เป็นต้น
- (2) มาตรการสุขอนามัย (SPS - Sanitary and Phytosanitary Measures)
ภายใต้ความตกลงว่าด้วยมาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช องค์กรการค้าโลกกำหนดให้ประเทศไทยสามารถกำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบสินค้าเพื่อเป็นหลักประกันว่าสินค้าที่นำเข้ามีความปลอดภัยโดยมาตรฐานที่มักใช้ระหว่างประเทศ ได้แก่ GMP, HACCP, OIE และ IPPC เนื่องจากออสเตรเลียเป็นประเทศที่ใช้มาตรการสุขอนามัยอย่างเข้มงวดเพื่อป้องกันการแพร่ขยายของแมลงและโรคพืชจากภายนอก ดังนั้น รัฐบาลออสเตรเลียจึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติที่ผู้ส่งออกต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนส่งไปยังประเทศไทย

(3) มาตรการปักป้อง (Safeguards)

มาตรการปักป้องพิเศษเป็นข้อตกลงที่กำหนดขึ้นสำหรับกลุ่มสินค้าเกษตรอ่อนไหว โดยรัฐบาลออกสต๊าเตอร์เลี้ยได้จำกัดปริมาณการนำเข้าสินค้าเกษตรและเกษตรแปลงบางประเภท (ตารางที่ 2) เป็นระยะเวลา 4 ปี ในกรณีที่มีการนำเข้าสินค้าในกลุ่มนี้มากเกินกว่าปริมาณที่กำหนดไว้ ส่วนที่เกินจะถูกเรียกเก็บภาษีในอัตรา ก่อนเพื่อความตกลงจะมีผลบังคับใช้

ตารางที่ 2 โครงการนำเข้าสินค้าบางประเภทก่อรัฐบาลออกสต๊าเตอร์เลี้ยประการในมาตรการปักป้องพิเศษ

พิกัดศุลกากร	สินค้า	หน่วย	ปี			
			2548	2549	2550	2551
1604.14.00	ทูน่ากระป๋อง	กิโลกรัม	21,366,277	22,434,591	23,556,320	24,734,136
ex 2008.20.00	สับปะรดกระป๋อง	ลิตร	6,083,197	6,387,357	6,706,725	7,042,061
ex 2008.20.00	สับปะรดไม่ได้บรรจุกระป๋อง	กิโลกรัม	2,137,189	2,244,048	2,356,251	2,474,063
2009.41.00 และ 2009.49.00	น้ำสับปะรด	ลิตร	2,080,116	2,184,122	2,293,328	2,407,994

ที่มา : กรมเจ้าการค้าระหว่างประเทศ

หมายเหตุ : หากออกสต๊าเตอร์เลี้ยนำเข้าเกินปริมาณที่กำหนดจะใช้ภาษีอัตราเดิม

(4) มาตรการด้านคุณภาพ (Quality Standard)

สมาคมมาตรฐานของออกสต๊าเตอร์เลี้ย (The Standard Association of Australia) และรัฐบาลในแต่ละรัฐได้กำหนดมาตรฐานของสินค้าที่จะมีการนำเข้ามายังประเทศไทยของสต๊าเตอร์เลี้ย โดยผู้ผลิตและผู้ซื้อออกต้องจัดทำสินค้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดก่อนที่จะส่งมาอย่างประเทศไทย ออกสต๊าเตอร์เลี้ย โดยเฉพาะสินค้าที่จะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ผู้บริโภคจะถูกตรวจสอบอย่างเข้มงวดกว่าสินค้าทั่วไป

(5) ข้อกำหนดการปิดฉลากสินค้า

ในภาพรวมรัฐบาลออกสต๊าเตอร์เลี้ยได้กำหนดรายละเอียดบนฉลากของสินค้าที่ต้องมีการจัดพิมพ์อย่างชัดเจน เช่น ข้อความบนฉลากต้องพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ภาษาที่ใช้ต้องอ่านง่าย และชัดเจน ตัวอักษรต้องมีขนาดอย่างน้อย 1.5 มิลลิเมตร เป็นต้น

มูลค่าการส่งออกที่เกิดขึ้นในกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ไทยภายหลังการเจรจาเปิดเสรีทางการค้าไทย-อสเตรเลีย

เมื่อพิจารณาภาพรวมการส่งสินค้าไปจำหน่ายในตลาดของสเตรลเลียมีเฉพาะรายการสินค้าที่ศึกษาได้แก่ ข้าว เครื่องปูรูรส เสื้อผ้า/ เครื่องหนัง/ รองเท้า เครื่องประดับ เฟอร์นิเจอร์ ของเล่นและชิ้นส่วนยานยนต์ พบฯ ว่า มูลค่าการส่งออกในปี 2548 เพิ่มขึ้นจากปี 2547 ถึง 52.44% (ตารางที่ 3) อย่างไรก็ตาม การส่งออกโดยผู้ประกอบการ SMEs ไทยในปี 2548 ภายหลังการเปิดเจรจาการค้าเสรีมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากปี 2547 เพียงร้อยละ 9.72 ซึ่งให้เห็นถึง ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นในการส่งออกสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ไทยเมื่อเทียบกับผู้ประกอบการไทยขนาดใหญ่ นอกจากนี้ มูลค่าการส่งออกที่มีได้เพิ่มขึ้นในสินค้าทุกรายการได้สะท้อนให้เห็นว่า การลดภาษีนำเข้ามีได้เป็นปัจจัยที่สำคัญเพียงปัจจัยเดียวที่จะกระตุ้นให้เกิดการส่งออกของไทยไปตลาดของสเตรลเลียมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจาก:

- รัฐบาลของสเตรลเลียมีการเจรจาเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นประเทศนิวซีแลนด์ สิงคโปร์ หรือสหรัฐอเมริกา และในขณะนี้กำลังดำเนินการเจรจากับประเทศไทย เช่น มาเลเซีย และจีน ผลให้อัตราภาษีนำเข้าสินค้าจากประเทศไทยน่าจะลดลง เช่นกัน
- คู่แข่งขันในเวทีโลกซึ่งมีต้นทุนการผลิตต่ำ หรือสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยนั้นได้มีอิทธิพลต่อการบริโภคของชาวของสเตรลเลียมีเพิ่มขึ้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง สินค้าที่ผลิตในจีนซึ่งมีการผลิตแบบสินค้าได้คล้ายกับสินค้าที่มีรายได้เป็นที่รู้จัก หรือสินค้าแบรนด์เนมแต่มีราคาต่ำกว่ามาก ทำให้ชาวของสเตรลเลียมีได้หันมาบริโภคสินค้าของจีนมากขึ้น
- เนื่องจากออกสเตรลเลียมีตลาดเล็กเมื่อเทียบกับประเทศไทย เช่น ญี่ปุ่น และออสเตรเลีย ทำให้ผู้ประกอบการไทยบางส่วนไม่ได้ให้ความสนใจและไม่ได้ดำเนินการตลาดอย่างจริงจัง
- การใช้มาตรการตอบโต้ต่อการค้าที่มีใช้ภาษีมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ผลให้การส่งสินค้าไทยไปจำหน่ายเริ่มมีข้อจำกัดและหลักเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติตามมากขึ้น ตัวอย่างเช่น การกำหนดมาตรฐาน HACCP ในข้าวที่จะส่งไปจำหน่ายในออสเตรลเลียในอนาคต การกำหนดระดับความร้อนและระยะเวลาที่จะต้องใช้ในการผลิตแป้งมันสูงถึง 30 องศาเป็นเวลาสามถึง 30 นาที เป็นต้น
- ข้อกำหนดในเรื่องแหล่งกำเนิดสินค้า (Rule of Origin) ทำให้สินค้าไทยหลายรายการไม่สามารถได้รับสิทธิประโยชน์จากการเจรจาเปิดเสรีทางการค้า และแม้จะเป็นผู้ประกอบการขนาดเล็กก็มีได้รับยกเว้นแต่อย่างใด
- ผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยภายนอก เช่น ไข้หวัดนก ทำให้ออสเตรลเลียมีใช้มาตรการกีดกันที่เข้มงวดสำหรับสินค้าบางประเภทมากขึ้น เช่น เนื้อไก่ต้องต้มสุก ณ อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 143 นาที หรือ 80 องศา เป็นเวลา 114 นาที เป็นต้น

ตารางที่ 3 มูลค่าการส่งออกภายหลังการเปิดเจรจาสาร์กานการค้าไทย-อสเตรเลีย

รายการ	มูลค่าการส่งออก (ล้านบาท)		อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)
	ปี 2547	ปี 2548	
มูลค่าการส่งออกรวม (สินค้าทุกรายการ) (รวมผู้ประกอบการทุกขนาด)	99,095.701	27,104.44	28.26
มูลค่าการส่งออกเฉพาะรายการสินค้าที่ศึกษา (รวมผู้ประกอบการทุกขนาด)	40,466.61	61,688.49	52.44
มูลค่าการส่งออกเฉพาะรายการสินค้าที่ศึกษา (คำนวณเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs)	6,217.98	6,822.51	9.72

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ประเมินโดย สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลกระทบของมาตรการที่ไม่ใช้ภาษีต่อสินค้ากลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

ผลกระทบทุนผลกระแทบที่เกิดขึ้นกับการส่งออกจากการที่ไม่ใช้ภาษีภายหลังการเจรจาเปิดเสรีทางการค้าไทย-อสเตรเลีย พบร่วม อสเตรเลียเมืองนั้นที่จะใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช้ภาษีเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับด้านสุขอนามัย (SPS) กล่าวคือ มีการกำหนดหลักเกณฑ์ของสินค้าที่จะนำเข้าค่อนข้างสูงโดยเฉพาะสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ขณะที่ผลกระทบที่เกิดจากภาระนี้ มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (AD) เป็นประเด็นที่มีการนำมาใช้อ้างต่อเนื่องไม่ว่าซึ่งก่อนหรือหลังจากที่ข้อตกลงมีผลบังคับใช้ โดยสินค้าที่มีข้อพิพาทเกิดขึ้นในประเด็นนี้มาโดยตลอด คือ สินค้าที่ผลิตจากพลาสติก (พีวีซี) ที่แม้ว่าจะมีการได้ส่วนแบ่งกว่า 15% แต่สินค้ารายการนี้ถูกห้ามยกเว้นประเด็นข้อพิพาทอีกครั้งในปี 2548 ส่วนสินค้าประเภทอื่นๆ ที่ถูกฟ้องร้องในประเด็น AD ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เหล็ก และสับปะรดกระป๋อง

สถานะการเจรจาล่าสุดความตกลงการค้าระหว่างไทย-อสเตรเลีย

คณะกรรมการธิการร่วม FTA ไทย-อสเตรเลีย ได้มีการหารือในประเด็นที่เกี่ยวกับมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช้ภาษีโดยเฉพาะในเรื่องการแก้ไขปัญหาด้านสุขอนามัยซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการส่งออกผักและผลไม้ไทยไปประเทศไทยของอสเตรเลีย โดยในสถานการณ์ล่าสุดนั้น ไทยสามารถส่งออกลำไยล้วนๆ และมังคุดได้แล้ว และอสเตรเลียจะดำเนินการทางแก้ไขเพื่อให้สามารถส่งทุเรียนและมะม่วงให้สามารถส่งไปได้ต่อไป

ในส่วนของสินค้าอ่อนไหวที่ไทยถูกกำหนดโดยต่อการส่งออก เช่น ทูน่ากระป๋อง สับปะรดกระป๋อง น้ำนม การประชุมที่ผ่านมาได้มีการหยิบยกประเด็นดังกล่าวเพื่อเจรจาขอเพิ่มโควตาการส่งออกเช่นกัน นอกจากนี้ ฝ่ายไทยได้ขอให้ออสเตรเลียพิจารณาปรับลดภาษีสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มให้สอดคล้อง กับภาวะปัจจุบันของออสเตรเลีย กล่าวคือ ออสเตรเลียได้ประกาศลดอัตราฐานของภาษีนำเข้า เครื่องนุ่งห่ม (MFN) จาก 25% เหลือ 17.5% ทำให้ส่วนต่างความได้เปรียบทางภาษีที่ไทยเคยได้จากการเจรจา TAFTA ซึ่งออสเตรเลียได้ลดภาษีลงมากว่าหนึ่ง ณ วันที่ความตกลงมีผลใช้บังคับจาก 25% เป็น 12.5% เหลือเพียง 5%